

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 473

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 iunie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
167.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate....	24.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală 10–11
572.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate	25.	— Ordonanță de urgență pentru completarea art. 8 din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat..... 11
★		456.	— Hotărâre privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Sănătății prin unități din subordine
168.	— Lege pentru completarea art. 6 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	12	12
573.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 6 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	458.	— Hotărâre privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		13	13
Decizia nr. 245 din 7 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4) și ale art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală	4–6	467.	— Hotărâre pentru modificarea Normelor privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.611/2009 14–15
Decizia nr. 286 din 23 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	7–9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		56.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale Antidrog, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 52/2012..... 16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 15, după litera k) se introduc trei noi litere, literele l)—n), cu următorul cuprins:**

„l) *produse geospațiale* — produsele analogice sau digitale obținute prin prelucrarea informațiilor geospațiale, de tipul reprezentărilor cartografice constând în planuri topografice, cadastrale și tematice, hărți topografice, cadastrale și tematice și/sau înregistrări aerofotogrammetrice, imagini ortorectificate, ortofotoplanuri și ortofotohărți;

m) *înregistrare aerofotogrammetrică* — înregistrarea analogică sau digitală realizată cu senzori aeropurtați activi și/sau pasivi în spectrul electromagnetic;

n) *senzori aeropurtați de orice tip* — echipamentul analogic sau digital, instalat pe o platformă aeropurtată ce detectează,

indică și/sau înregistrează obiecte sau fenomene prin intermediul energiei sau particulelor emise, reflectate sau modificate de diverse obiecte.”

2. **La articolul 17, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„h) produsele geospațiale, cu excepția înregistrărilor aerofotogrammetrice, pe care sunt reprezentate elemente de conținut cu relevanță în domeniul securității naționale;”

3. **La articolul 17, după litera h) se introduce o nouă literă, litera h1), cu următorul cuprins:**

„h1) înregistrările aerofotogrammetrice obținute cu senzori aeropurtați de orice tip care operează în spectrul electromagnetic, cu rezoluția spațială mai mică de 15 cm, și înregistrările aerofotogrammetrice obținute cu senzori aeropurtați activi de tip digital care conțin mai mult de 9 puncte/m², pe care sunt reprezentate elemente de conținut cu relevanță în domeniul securității naționale;”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 29 iunie 2015.

Nr. 167.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2015.

Nr. 572.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea art. 6 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 6 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Sunt exceptate de la aplicarea procedurilor prevăzute la alin. (5) suprafețele de teren cu destinație agricolă

indispensabile activității de cercetare-dezvoltare-inovare și multiplicării materialului biologic vegetal și animal, de utilitate publică, prevăzute în anexele nr. 1—5 și 7 la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Șișești» și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 29 iunie 2015.

Nr. 168.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru completarea art. 6 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 6 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2015.

Nr. 573.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245

din 7 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4) și ale art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 și ale art. 374 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Paul Ionescu în Dosarul nr. 1.972/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.174D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.972/30/2014, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 și ale art. 374 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Paul Ionescu într-un dosar având ca obiect judecarea unei cauze penale în primă instanță.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 344 alin. (4) încalcă principiul contradictorialității prin aceea că răspunsul parchetului la cererile și excepțiile formulate de inculpat nu este comunicat acestuia din urmă. Astfel, atât cererile și excepțiile formulate de inculpat, cât și cererile și excepțiile invocate din oficiu de către judecătorul de cameră preliminară sunt aduse la cunoștința

parchetului, fără a exista însă obligația instanței de a trimite inculpatului memoriul parchetului sau cererile și excepțiile invocate din oficiu de către instanță.

7. De asemenea, prin modul imperativ în care este reglementat art. 374 din Codul de procedură penală se ajunge la situația în care judecătorul cauzei să nu mai administreze nicio probă în faza de cercetare judecătorească, fără să aibă vreun criteriu clar, juridic, în baza căruia să poată stabili el însuși dacă proba administrată în cursul urmăririi penale, deși administrată în mod legal în faza inițială a procesului penal, are un caracter obiectiv sau subiectiv și dacă poate să țină cont de aceasta probă la pronunțarea hotărârii de condamnare.

8. În acest fel, se creează o limitare evidentă a dreptului la apărare al persoanei cercetate, care pe durata întregului proces penal poate să se afle în imposibilitatea de a interoga, în mod direct, în condiții de imparțialitate un martor sau să conteste un înscris, tocmai din cauza prevederilor art. 374 din Codul de procedură penală. Mai mult, ca urmare a eliminării instituției prezentării materialului de urmărire penală, în opinia autorului excepției, se pot ivi situații (generate de prevederile criticate) în care inculpatul să fie condamnat, fără să cunoască probele administrate în acuzare și fără să poată formula apărări.

9. **Tribunalul Timiș — Secția penală** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală trebuie respinsă ca devenită inadmisibilă, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală ca neîntemeiată. În ceea ce privește aceste din urmă dispoziții, Guvernul arată că ele prevăd faptul că doar acele probe care au fost administrate în cursul urmăririi penale și nu au fost contestate de către părți urmează să nu mai fie readministrate în cursul cercetării judecătorești, dar și aceste probe sunt puse în dezbaterile contradictorie a părților. De asemenea, art. 374 din Codul de procedură penală permite judecătorului să administreze din oficiu atât probele la care se referă art. 374 alin. (7), precum și orice alte probe pe care le apreciază a fi necesare pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Revine judecătorului investit cu soluționarea dosarului cauzei să aprecieze, în concret și de la caz la caz, care probe este necesar să fie administrate. De aceea, elemente de fapt, respectiv faptul că judecătorul unei cauze nu a dispus readministrarea, în faza cercetării judecătorești, a uneia sau a mai multora dintre probele

administrare în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți, nu pot conduce la concluzia ca dispozițiile art. 374 alin. (7) din Codul de procedură penală ar fi neconstituționale, prin raportare la dispozițiile art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil din Constituție.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 344 și ale art. 374 din Codul de procedură penală. În realitate, având în vedere critica de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 344 alin. (4) și ale art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, și care au următorul cuprins:

— Art. 344 alin. (4): *„La expirarea termenelor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătorul de cameră preliminară comunică cererile și excepțiile formulate de către inculpat ori excepțiile ridicate din oficiu parchetului, care poate răspunde în scris, în termen de 10 zile de la comunicare.”;*

— Art. 374 alin. (7) teza întâi: *„Probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. Acestea sunt puse în dezbateră contradictorie a părților și sunt avute în vedere de instanță la deliberare.”*

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare. Totodată, se invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea constată că prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții. Prin această decizie, Curtea a apreciat că inculpatul nu se bucură de posibilitatea reală de a formula comentarii referitoare la tot ceea ce este avansat în drept sau în fapt de către adversar și la tot ceea ce este prezentat de acesta, fiind limitat doar la a depune cereri și excepții după consultarea rechizitoriului, iar în ceea ce privește partea civilă și partea responsabilă civilmente, Curtea a reținut că acestea sunt excluse *ab initio* din procedura de cameră preliminară. Reglementând în acest mod, legiuitorul a restrâns în mod absolut posibilitatea părților de a avea cunoștință și de a dezbate

excepțiile ridicate din oficiu și susținerile parchetului, plasându-le într-o situație dezavantajoasă față de procuror.

17. Astfel, din perspectiva contradictorialității, ca element definitoriu al egalității de arme și al dreptului la un proces echitabil, instanța constituțională a apreciat că norma legală trebuie să permită comunicarea către toate părțile din procesul penal — inculpat, parte civilă, parte responsabilă civilmente — a documentelor care sunt de natură să influențeze decizia judecătorului și să prevadă posibilitatea tuturor acestor părți de a discuta în mod efectiv observațiile depuse instanței. Or, Curtea a observat că normele ce reglementează procedura camerei preliminare se rezumă la a indica drept persoane participante în această fază procesuală doar pe procuror și pe inculpat, contrar art. 131 alin. (1) din Constituție.

18. Având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, precum și faptul că instanța de contencios constituțional a fost sesizată anterior publicării Deciziei nr. 641 din 11 noiembrie 2014, prezenta excepție de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, Curtea observă că dispozițiile legale criticate prevăd nereadministrarea în cursul cercetării judecătorești a probelor administrate în cursul urmăririi penale și care nu au fost contestate. Autorul excepției a criticat aceste prevederi, deoarece înlătură dreptul judecătorului de a readministra probele în cursul cercetării judecătorești. Din această perspectivă, Curtea constată că legiuitorul a impus o singură condiție cu privire la incidența normei procesul penale, respectiv absența unei manifestări exprese de voință a părții interesate sau a persoanei vătămate **de a contesta** probele administrate în cursul urmăririi penale.

20. Faptul că instanța de judecată, fără a readministra probele în condițiile art. 374 alin. (7) din Codul de procedură penală, va ține seama de ele la judecarea cauzei nu poate fi apreciat ca afectând dreptul la apărare ori dreptul la un proces echitabil al inculpatului, întrucât, potrivit art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele nu au o valoare dinainte stabilită de lege, fiind apreciate de organele judiciare în urma evaluării întregului probatoriu administrat în cauză. Totodată, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în Cauza *Saidi împotriva Franței*, paragraful 43 și 44 și Hotărârea din 13 octombrie 2005 pronunțată în Cauza *Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54.) De aceea, utilizarea unei probe așa cum a fost administrată în faza de urmărire penală *nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii, să o conteste*. Prin urmare, nu se poate susține că prin dispozițiile legale criticate este încălcat dreptul la un proces echitabil, câtă vreme acuzatul, deși a avut posibilitatea, nu a contestat temeinicia acestor probe. A porni de la premisa administrării pârtoare a probelor, complinită de

nepăsarea acuzatului, nu atrage neconstituționalitatea unui text, deoarece obiectul acțiunii penale constă în tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni în cadrul unui proces guvernat de principiul aflării adevărului. De altfel, soluționarea unei cauze penale în baza unei probe nereadministrate de instanța de judecată în fața acuzatului nu este incompatibilă în sine cu dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece, în procesul penal, cerința ca elementele de probă să fie administrate întotdeauna în fața persoanei acuzate nu este absolută, putând exista situații particulare, de excepție, cu respectarea dreptului persoanei acuzate de a fi avut ocazia adecvată și suficientă de a contesta proba și de a solicita refacerea ei (a se vedea *mutatis mutandis* Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în Cauza *Matytsina împotriva Rusiei*, paragrafele 151—153).

21. Totodată, Curtea constată că, întrucât legalitatea și temeinicia sunt însușiri fundamentale ale oricărei probe care, prin elementele de fapt conținute, servesc la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei contribuind la aflarea adevărului în procesul penal, *afectarea dreptului la apărare ori a dreptului la un proces echitabil s-ar putea pune în discuție dacă, în pofida faptului că părțile sau persoana vătămată nu au avut posibilitatea contestării lor în fața unui judecător anterior cercetării judecătorești, probele nu sunt readministrate.*

22. Or, dimpotrivă, din perspectiva legalității administrării probelor, Curtea constată că aceste aspecte sunt verificate de către judecătorul de cameră preliminară, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, iar acesta în baza art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din același cod, poate exclude una, mai multe sau toate probele administrate în cursul urmăririi penale. După începerea judecătii, dispusă de judecătorul de cameră preliminară, în fața instanței de judecată pot fi puse în discuție numai aspecte ce țin de temeiniciei probelor, aspecte referitoare la împrejurări de fapt ce reies din proba contestată și care,

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Paul Ionescu în Dosarul nr. 1.972/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția ridicată de aceeași parte în dosarul aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

raportat la acuzația concretă pentru care a fost dispusă trimiterea în judecată, prezintă relevanță.

23. Analizând conținutul normativ al dispozițiilor legale criticate, Curtea constată că acestea dispun cu privire la nereadministrarea probelor necontestate și **nicidecum cu privire la imposibilitatea contestării lor**. Așa fiind, nimic nu oprește partea căreia probele avute în vedere îi sunt defavorabile să le conteste din perspectiva temeiniciei — în faza de judecată imediat după citirea rechizitoriului, dar anterior audierii inculpatului — cerând astfel readministrarea/refacerea lor de către instanța de judecată în condiții de publicitate, nemijlocire și contradictorialitate. Terminologia utilizată de legiuitor are în vedere probele administrate în cursul urmăririi penale care nu au fost contestate. În acest sens, Curtea reține alineatul 5 al art. 374 din Codul de procedură penală, conform căruia „*Președintele întreabă procurorul, părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe*”, părțile și persoana vătămată având posibilitatea să conteste probele administrate și să propună administrarea de probe, indiferent dacă au fost administrate sau nu în faza de urmărire penală.

24. În sfârșit, este de observat că legiuitorul nu a exclus posibilitatea readministrării probelor administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți, întrucât, potrivit art. 374 alin. (8) din Codul de procedură penală, acestea pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă apreciază **că este necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei**. Faptul că această posibilitate este atributul exclusiv al instanței de judecată nu este de natură a afecta în vreun fel dreptul la apărare ori dreptul la un proces echitabil, pentru că, potrivit art. 349 alin. (1) din Codul de procedură penală, „*Instanța de judecată soluționează cauza dedusă judecătii cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii.*”

25. În aceste condiții, având în vedere argumentele prezentate mai sus, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 286

din 23 aprilie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011
privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar
din învățământ**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 1.285/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 237D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Școala Gimnazială Pomi, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 341D/2015 și 342D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 953/83/2014 și nr. 1.276/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și părțile Liceul cu Program Sportiv din Satu Mare și Școala Gimnazială nr. 3 din Carei, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 237D/2015, 341D/2015 și 342D/2015, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 341D/2015 și 342D/2015 la Dosarul nr. 237D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 4 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.285/83/2014, și încheierile din 12 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 953/83/2014 și nr. 1.276/83/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Legii nr. 63/2011 contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât elimină coeficienții de ierarhizare și valoarea coeficientului de multiplicare prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008. Astfel, stabilirea drepturilor salariale se realizează prin raportare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, care este neconstituțională, și la dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, care, practic, reia reglementarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009. Or, arată că, așa cum s-a reținut în deciziile nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 august 2012, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării unor recursuri în interesul legii, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 avea dreptul, începând cu 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2008.

11. De asemenea, arată că dreptul la salarizare a personalului didactic și auxiliar din învățământul preuniversitar prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008, s-a perpetuat și după ianuarie 2010. Astfel, deși prin Legea nr. 118/2010 s-a prevăzut diminuarea veniturilor brute, nu au fost modificați coeficienții de calcul al salariilor de bază stabiliți de Legea nr. 221/2008. Totodată, începând cu ianuarie 2011, a intrat în vigoare Legea nr. 285/2010, care a majorat salariile diminuate prin Legea nr. 118/2010 cu 15%, fără a se modifica în vreun fel coeficienții de calcul al salariilor de bază. Quantumul brut al salariilor în anul 2011 a fost stabilit la valoarea de referință stabilită în luna octombrie 2010, prin aplicarea coeficientului de multiplicare 1 în quantum de 400.0, așa cum prevedea Legea nr. 221/2008, care a fost majorat cu 15%.

12. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată câtă vreme legiuitorului îi aparține competența stabilirii sistemului de salarizare a personalului bugetar, iar în realizarea politicilor sale, raportat la condițiile economice și sociale existente la un moment dat, poate prevedea un regim salarial distinct pentru anumite categorii de bugetari. Chiar Curtea Europeană a Drepturilor Omului a opinat în sensul că statul e în măsură să

stabilească valoarea sumelor ce urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, statul putând introduce, suspenda ori înceta plata unor astfel de sume prin modificări legislative. În acest sens amintește Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

17. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligația de a respecta Constituția, supremația sa și legile.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 63/2011 a constituit obiect al controlului de constituționalitate *a priori* prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea constatând că obiecția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ este neîntemeiată în raport cu criticile formulate.

19. Totodată, actul normativ criticat, în ansamblu, a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, *a posteriori*, exercitat din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză. În acest sens sunt, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 264 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 5 iunie 2012, Decizia nr. 322 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2012, Decizia nr. 526 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 16 iulie 2012, Decizia nr. 574 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 24 iulie 2012, Decizia nr. 577 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 14 august 2012, și Decizia nr. 593 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 23 iulie 2012, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate, constatând că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

20. În jurisprudența precitată, Curtea a reținut, în esență, faptul că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Din examinarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în această materie Curtea a constatat, de asemenea, că dreptul la anumite foloase bănești

în calitate de salariat a fost asimilat, în anumite condiții, unui drept de proprietate și analizat din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În această privință însă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a distins între dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată. Astfel, prin Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu un anumit quantum. Reluând aceste considerente în Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58, Curtea a reținut că nu este consacrat prin Convenție dreptul de a continua să fie plătit cu un salariu într-un anumit quantum; venitul care a fost câștigat reprezintă însă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în același sens, Decizia din 9 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Schettini și alții împotriva Italiei*). Aceeași distincție semnificativă este realizată și în jurisprudența Curții Constituționale, aplicabilă, *mutatis mutandis*, în prezenta cauză, spre exemplu Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

21. Așa încât, cât privește salariul ce urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23). De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

22. Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea Constituțională a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

23. Cu același prilej, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

24. Totodată, Curtea a reținut că în anul 2012 salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ s-a făcut conform prevederilor Legii nr. 63/2011, potrivit art. II — art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010. De asemenea, salariul personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, potrivit art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, s-a majorat cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012, și cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012. În anul 2013, salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ s-a făcut potrivit prevederilor Legii nr. 63/2011 și s-au menținut în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012. În anul 2014, salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ s-a făcut potrivit prevederilor Legii nr. 63/2011 și s-a menținut la nivelul acordat pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții, conform dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013.

25. Față de cele menționate, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, Curtea a constatat o prelungire a aplicabilității dispozițiilor criticate din Legea nr. 63/2011 în perioada 2012—2014. În acest sens sunt Decizia nr. 642 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012, Decizia nr. 691 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 16 august 2012, Decizia nr. 692 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 16 august 2012, Decizia nr. 722 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 23 august 2012, Decizia nr. 818 din 4 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 11 decembrie 2012, Decizia nr. 902 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2013, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și

considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Distinct față de cele statuate în jurisprudența precitată, Curtea reține că legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015). Totuși, în activitatea de legiferare în această materie legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

28. Cât privește invocarea de către autorii excepțiilor de neconstituționalitate a deciziilor nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unor recursuri în interesul legii, Curtea observă că acestea au vizat o situație existentă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63/2011, iar aspectele rezultate din aceste decizii nu mai subzistă în actuala reglementare care a stabilit un sistem de salarizare unitar pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ. De altfel, legiuitorul nu este obligat la adoptarea unei soluții legislative care să preia cele stabilite în decizia pronunțată în urma soluționării unui recurs în interesul legii, ci poate adopta o reglementare nouă și neechivocă (în acest sens este Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011). Decizia pronunțată în urma promovării unui recurs în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 221 din 9 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 26 aprilie 2010), și nu de legiferare (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), și își găsește aplicabilitatea atât timp cât temeiul de drept, mai precis norma interpretată, este în vigoare. De altfel, aceste considerente de principiu se regăsesc în prevederile art. 518 din noul Cod de procedură civilă, potrivit cărora „*Decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării*”.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare în dosarele nr. 1.285/83/2014, 953/83/2014 și 1.276/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală

Având în vedere faptul că în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 12 iunie 2015 a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 361 din 7 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218—222 și art. 241 alin. (1¹) lit. a) din Codul de procedură penală, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 din Codul de procedură penală,

luând în considerare că, potrivit deciziei menționate, Curtea Constituțională a subliniat că nereglementarea termenelor pentru care poate fi dispusă măsura și nereglementarea duratei maxime a arestului la domiciliu în procedura de cameră preliminară și de judecată în primă instanță, „sunt neconstituționale, de vreme ce organele judiciare pot dispune măsura arestului la domiciliu pentru perioade nelimitate de timp, pe cale de consecință fiind restrâns, în mod nelimitat temporal, exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale vizate de conținutul acestei măsuri”,

observând că declararea ca neconstituțională a acestor dispoziții legale impune adaptarea de urgență a legislației la exigențele deciziei Curții Constituționale anterior menționate, pentru a preveni afectarea proceselor penale în curs și pentru a se realiza cadrul normativ necesar aplicării instituției arestului la domiciliu în faza de cameră preliminară sau în cursul judecății în primă instanță, în limite și coordonate constituționale,

ținând cont de faptul că toate aspectele sus menționate vizează interesul public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, neadoptarea prezentului act normativ producând consecințe negative asupra proceselor penale, prin imposibilitatea aplicării instituției arestului la domiciliu în fazele procesuale ale camerei preliminare, respectiv judecății în fond, în lipsa unor corective legislative care să aducă această instituție în limitele constituționale, astfel cum au fost acestea impuse prin decizia Curții Constituționale, în sensul de a institui un termen cert și rezonabil astfel încât restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale să nu depășească în nicio situație limite rezonabile și necesare într-o societate democratică, iar măsura arestului la domiciliu să respecte cerințele de proporționalitate așa cum au fost acestea cristalizate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 207, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) În tot cursul procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile, dacă subsistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive și a măsurii arestului la domiciliu sau dacă au apărut temeiuri noi, care să justifice menținerea acestor măsuri. Dispozițiile alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător.”

2. La articolul 208, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În tot cursul judecății, instanța, din oficiu, prin încheiere, verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, dacă subsistă temeiurile care au determinat menținerea măsurii arestării preventive și a măsurii arestului la domiciliu dispuse față de inculpat sau dacă au apărut temeiuri noi, care să justifice menținerea acestor măsuri.”

3. Articolul 222 va avea următorul cuprins:

Durata arestului la domiciliu

„Art. 222. — (1) În cursul urmăririi penale, arestul la domiciliu poate fi luat pe o durată de cel mult 30 de zile.

(2) Arestul la domiciliu poate fi prelungit în cursul urmăririi penale, numai în caz de necesitate, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii sau au apărut temeiuri noi, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), prelungirea arestului la domiciliu poate fi dispusă de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află locul unde s-a constatat săvârșirea infracțiunii ori sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

(4) Judecătorul de drepturi și libertăți este sesizat în vederea prelungirii măsurii de către procuror, prin propunere motivată, însoțită de dosarul cauzei, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.

(5) Judecătorul de drepturi și libertăți, sesizat potrivit alin. (4), fixează termen de soluționare a propunerii procurorului, în camera de consiliu, mai înainte de expirarea duratei arestului la domiciliu și dispune citarea inculpatului.

(6) Participarea procurorului este obligatorie.

(7) Judecătorul de drepturi și libertăți admite sau respinge propunerea procurorului prin încheiere motivată.

(8) Dosarul cauzei se restituie organului de urmărire penală în termen de 24 de ore de la expirarea termenului de formulare a contestației.

(9) Durata maximă a măsurii arestului la domiciliu, în cursul urmăririi penale, este de 180 de zile.

(10) Durata privării de libertate dispusă prin măsura arestului la domiciliu nu se ia în considerare pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale.

(11) Dispozițiile art. 219 alin. (4)—(6) se aplică în mod corespunzător.

(12) În procedura de cameră preliminară și în cursul judecății, măsura arestului la domiciliu poate fi dispusă pe o perioadă de cel mult 30 de zile. Dispozițiile art. 239 se aplică în mod corespunzător.”

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc

București, 30 iunie 2015.
Nr. 24.

GVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea art. 8 din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat

Ținând cont de faptul că la stabilirea veniturilor care se iau în calcul pentru acordarea drepturilor de ajutor social în baza Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, precum și a drepturilor de alocație pentru susținerea familiei în baza Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se are în vedere și alocația de stat pentru copii, prin majorarea cuantumului acesteia, aprobată prin Legea nr. 125/2015, un număr semnificativ de familii beneficiare ale drepturilor menționate sunt afectate negativ fie prin scăderea cuantumului beneficiilor de asistență socială menționate, fie prin ieșirea din plată a acestora, în această situație fiind un număr de aproximativ 300.000 familii.

Având în vedere impactul negativ asupra drepturilor de ajutor social și de alocație pentru susținerea familiei, precum și faptul că alocația de stat pentru copii este un drept al copilului și aceasta nu trebuie să influențeze negativ acordarea altor drepturi de asistență socială, se impune stabilirea unor măsuri de protecție socială care să permită menținerea acordării drepturilor de ajutor social și de alocație pentru susținerea familiei în cazul familiilor cu copii.

În considerarea faptului că impactul majorării alocației de stat pentru copii se produce începând cu luna iulie 2015 și având în vedere numărul mare de beneficiari ce vor fi afectați, constituind astfel o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, prin completarea art. 8 al Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul 8 din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 20 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru familiile definite la art. 2 care au în întreținere copii, la stabilirea venitului net lunar al familiei, în condițiile alin. (1), se ia în calcul cuantumul alocației de stat pentru copii stabilit înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 125/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative.”

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 30 iunie 2015.
Nr. 25.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri
din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Sănătății
prin unități din subordine**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea anexei nr. 15 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, prin modificarea, completarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Sănătății va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, modificările în anexa nr. 15 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

GABRIEL OPREA

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Nicolae Bănicioiu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 iunie 2015.

Nr. 456.

ANEXĂ

**Datele de identificare a bunurilor din domeniul public al statului ale căror date de identificare
și valori de inventar se modifică**

Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare a imobilului		Valoarea de inventar (lei)
			Descriere tehnică	Adresa	
1	2	3	4	5	6
Administrator: Direcția de Sănătate Publică a Județului Constanța (CUI 4301073)					
100874	8.29.11	Sediul Direcției de Sănătate Publică Constanța	C1 = S + P + 3E Sc = 464 mp, Sd = 2.124 mp Steren = 487 mp, CF nr. 230699	Țara: România, județul Constanța, MRJ Constanța, str. Nicolae Iorga nr. 89	5.568.493
Administrator: Direcția de Sănătate Publică a Județului Covasna (CUI 4404672)					
96740	8.29.11	Clădirea sediului Direcției de Sănătate Publică Covasna	C1 = P + M, Sc = 345 mp, Sd = 643 mp, C2 = P, Sc = 110 mp, Steren = 1.257 mp, CF nr. 29975	Țara: România, județul Covasna, MRJ Sfântu Gheorghe, str. Gădri Ferenc nr. 12	1.272.899
Administrator: Direcția de Sănătate Publică a Județului Hunedoara (CUI 4374415)					
100855	8.29.11	Clădirea sediului Direcției de Sănătate Publică Hunedoara	C1 = P + 2E, Sc = 574 mp, Sd = 1.346 mp, C.F. nr. 69348	Țara: România, județul Hunedoara, MRJ Deva, Bd. 22 Decembrie nr. 58	6.907.252
158554	8.29.11	Teren	Steren = 671 mp, C.F. nr. 69348	Țara: România, județul Hunedoara, MRJ Deva; Bd. 22 Decembrie nr. 58	193.979

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea adreselor unde sunt situate bunurile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a adăugării cărților funciare aferente după intabulare.

Art. 4. — Se aprobă completarea datelor de identificare privind baza legală cu actele juridice care atestă dreptul de

administrare al Ministerului Apărării Naționale asupra unor bunuri din domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 4, în scopul îndreptării unor erori materiale.

Art. 5. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a bunului din domeniul public al statului aflat în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 5, ca urmare a reevaluării acestuia conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a diminuării din inventarul centralizat a valorii de 121.224.647,5081 lei, actualizată, corespunzătoare suprafeței de 19,01165 ha teren, în baza Sentinței civile nr. 3.956 din 3 iunie 2011, pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă, și a Deciziei nr. 1.080/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția contencios administrativ și fiscal.

Art. 6. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,

Valeriu Nicuț,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 iunie 2015.
Nr. 458.

*) Anexele nr. 1—5 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Normelor privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.611/2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.611/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 8 ianuarie 2010, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 2, punctul „1. Cerințe generale”, subpunctul „1.2. Vederea”, a șaptea liniuță va avea următorul cuprins:

„— vederea cu ambii ochi: existentă;”.

2. Anexa nr. 4 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

3. La anexa nr. 6, punctul „8. Testele lingvistice” va avea următorul cuprins:

„8. Testele lingvistice

Mecanicii care trebuie să comunice cu administratorul de infrastructură cu privire la probleme esențiale de siguranță trebuie să aibă cunoștințe lingvistice în limba stabilită de administratorul de infrastructură respectiv. Cunoștințele lingvistice trebuie să le permită acestora să comunice activ și eficient în situații normale, dificile și de urgență. Aceștia trebuie să fie capabili să utilizeze mesajele și metoda de comunicare precizate în STI «Exploatare și managementul traficului». Mecanicii trebuie să fie capabili să înțeleagă (atât la nivel de

ascultare, cât și de citit) și să comunice (atât verbal, cât și în scris) conform nivelului B1 din Cadrul european comun de referință pentru limbi (CEFR) stabilit de Consiliul Europei.”

Art. II. — Mecanicii de locomotivă care și-au obținut sau își vor obține permisul în România, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.611/2009 pentru aprobarea Normelor privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din România, sau în alte state membre ale UE, în conformitate cu Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar, înainte de 1 ianuarie 2016, se consideră că îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri.

Art. III. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 1 ianuarie 2016.

★

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2014/82/UE a Comisiei din 24 iunie 2014 de modificare a Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cunoștințele profesionale generale și cerințele medicale și cele referitoare la permis, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 184 din 25 iunie 2014.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

GABRIEL OPREA

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,

Virgil Dragoș Titea,

secretar de stat

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

CUNOȘTINȚE PROFESIONALE GENERALE ȘI CERINȚELE PRIVIND PERMISUL

Obiectivul „formării generale” este de a oferi competențe „generale” cu privire la toate aspectele relevante pentru profesia de mecanic de locomotivă. În acest sens, formarea generală se va concentra pe cunoștințele de bază și principiile care se aplică independent de tipul și de natura materialului rulant sau a infrastructurii. Aceasta poate să nu cuprindă exerciții practice.

Competențele cu privire la anumite tipuri de material rulant sau cu privire la siguranța și normele de exploatare și tehnicile pentru o anumită infrastructură nu fac parte din competențele „generale”. Formarea legată de competențele specifice unui material rulant sau unei infrastructuri se referă la certificatul de mecanic de locomotivă și este specificată în anexele nr. 5 și 6 la norme.

Formarea generală cuprinde temele 1—7 enumerate mai jos. Ordinea în care sunt enumerate nu reprezintă o ordine de prioritate.

Infinitivele lungi utilizate în listă indică natura competenței pe care cursantul trebuie să o dobândească. Sensul acestora este descris în tabelul următor:

Natura competenței	Descriere
cunoaștere, descriere	descrie dobândirea de cunoștințe (date, fapte) care sunt necesare pentru a înțelege relațiile
înțelegere, identificare	descrie identificarea și memorarea contextului, a îndeplinirii sarcinilor și a rezolvării problemelor într-un cadru definit

1. Sarcinile unui mecanic de locomotivă, mediul de lucru, rolul său și responsabilitatea sa în activitățile feroviare, exigențele sarcinilor mecanicului din punct de vedere profesional și personal:

a) cunoașterea în linii generale a legislației și a regulilor aplicabile în materie de exploatare și siguranță feroviară (cerințe și proceduri privind certificarea mecanicilor de locomotivă, mărfurile periculoase, protecția mediului, protecția împotriva incendiilor etc.);

b) înțelegerea cerințelor specifice și a exigențelor profesionale și personale (munca în mare parte pe cont propriu, lucrul în ture pe un ciclu de 24 de ore, protecție și securitate individuală, citirea și actualizarea documentelor etc.);

c) înțelegerea comportamentelor care sunt compatibile cu responsabilități esențiale pentru siguranță (medicamente, alcool, droguri și alte substanțe psihoactive, boală, stres, oboseală etc.);

d) identificarea documentelor de referință și de exploatare (de exemplu, manualul de proceduri, manualul de parcurs, manualul mecanicului etc.);

e) identificarea responsabilităților și a funcțiilor persoanelor implicate;

f) înțelegerea importanței de a fi precis în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor și metodele de lucru;

g) înțelegerea sănătății și a siguranței la locul de muncă (de exemplu, codul de conduită pe căile ferate și în apropierea acestora, codul de conduită la urcarea și coborârea în siguranță de pe unitatea de tracțiune, ergonomie, reguli de siguranță a personalului, echipamente de protecție individuală etc.);

h) cunoașterea aptitudinilor și a principiilor în materie de comportament (managementul stresului, situații extreme etc.);

i) cunoașterea principiilor de protecție a mediului (conducere durabilă etc.).

2. Tehnologii feroviare, inclusiv principiile de siguranță care stau la baza regulilor de exploatare:

a) cunoașterea principiilor, a regulamentelor și a dispozițiilor privind siguranța activităților feroviare;

b) identificarea responsabilităților și a funcțiilor persoanelor implicate.

3. Principii de bază ale infrastructurii feroviare:

a) cunoașterea principiilor și a parametrilor sistemici și structurali;

b) cunoașterea caracteristicilor generale ale căilor ferate, ale stațiilor și ale stațiilor de triaj;

c) cunoașterea structurilor feroviare (poduri, tuneluri, puncte etc.);

d) cunoașterea modurilor de exploatare (cale ferată simplă, cale ferată dublă etc.);

e) cunoașterea sistemelor de semnalizare și de control ale trenurilor;

f) cunoașterea instalațiilor de siguranță (detectoare de osii supraîncălzite, detectoare de fum în tuneluri etc.);

g) cunoașterea alimentării cu energie de tracțiune (catenară, a treia șină etc.).

4. Principii de bază ale comunicării operaționale:

a) cunoașterea importanței comunicării și a mijloacelor și procedurilor de comunicare;

b) identificarea persoanelor pe care mecanicul trebuie să le contacteze, precum și a rolului și responsabilității acestora (personalul administratorului de infrastructură, sarcinile personalului altor trenuri etc.);

c) identificarea situațiilor/cauzelor care impun inițierea comunicării;

d) înțelegerea metodelor de comunicare.

5. Trenurile, elementele lor constitutive și cerințele tehnice pentru unitățile de tracțiune, vagoanele de marfă și de pasageri și alte tipuri de material rulant:

a) cunoașterea tipurilor generice de tracțiune (electrică, diesel, aburi etc.);

b) descrierea caracteristicilor unui vehicul (boghiuri, organe, cabină de conducere, sisteme de protecție etc.);

c) cunoașterea conținutului și a sistemelor de etichetare;

d) cunoașterea documentației privind compunerea trenului;

e) înțelegerea sistemelor de frânare și a calculării performanțelor;

f) identificarea vitezei trenului;

g) identificarea sarcinii maxime și a forțelor exercitate asupra cuplei;

h) cunoașterea funcționării și a scopului sistemului de management al trenului.

6. Riscuri legate de activitățile feroviare în general:

a) înțelegerea principiilor care guvernează siguranța traficului;

b) cunoașterea riscurilor legate de activitățile feroviare și a diverselor mijloace care trebuie folosite pentru reducerea acestora;

c) cunoașterea incidentelor de siguranță și înțelegerea comportamentului necesar/reacției necesare;

d) cunoașterea procedurilor aplicabile accidentelor în care sunt implicate persoane (de exemplu, evacuarea).

7. Principii de bază ale fizicii:

a) înțelegerea forțelor la nivelul roții;

b) identificarea factorilor care influențează performanța la accelerare și la frânare (condiții meteorologice, echipamente de frânare, aderență redusă, sablare etc.);

c) înțelegerea principiilor energiei electrice (circuite, tensiune de măsură etc.).

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Naționale Antidrog, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 52/2012

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale Antidrog, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 52/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 5 martie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică și completează după cum urmează:

1. La articolul 22 alineatul (1) punctul 1, literele e), p) și q) se abrogă.

2. La articolul 22 alineatul (1), după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:

„5. pentru segmentul achiziției publice:

a) întocmește și actualizează Programul anual de achiziții publice, în baza necesităților și priorităților Aparatului propriu și a celor transmise de structurile teritoriale ale Agenției;

b) răspunde de organizarea, planificarea și desfășurarea achizițiilor publice de bunuri materiale, servicii și lucrări necesare structurilor Agenției, prevăzute în Programul anual de achiziții publice;

c) elaborează documentația de atribuire/documentația de concurs, cu sprijinul structurilor Agenției;

d) îndeplinește obligațiile legale referitoare la publicitate și corespondența aferentă organizării procedurilor de achiziție;

e) elaborează notele de estimare a valorii contractului și stabilire a procedurii de atribuire, notele justificative de alegere

a procedurii de atribuire, altele decât licitația deschisă sau restrânsă, notele justificative privind criteriile minime de calificare și notele privind alegerea criteriului de atribuire «oferta cea mai avantajoasă tehnico-economică», împreună cu compartimentele de specialitate care au solicitat achiziția în cauză și care au participat la întocmirea caietului de sarcini;

f) întocmește contractele de furnizare pentru bunurile, serviciile și lucrările adjudecate;

g) transmite cererea de reînnoire a înregistrării în Sistemul electronic al achizițiilor publice, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.660/2006 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică prin mijloace electronice din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare;

h) monitorizează execuția Programului anual al achizițiilor publice;

i) constituie și păstrează dosarele achizițiilor publice.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

București, 24 iunie 2015.

Nr. 56.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 831643